Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Yıl: 3 • Sayı: 17 • Eylül/Ekim 2023

Fasîh'in Yayınlanmamış Türkçe Rubâileri

Yenişehirli Avni ve A. Vahap Akbaş **/**

Gülen Nar Ağlayan Ayva **/**

Bir Güfte Üç Beste **/**

Rubai

İki Aylık Rubai ve Şiir Kültürü Dergisi
Yıl: 3 • Sayı: 17 • Eylül/Ekim 2023

www.rubaidergisi.com

Yayın Yönetmeni : Ahmet Ziya Kahraman
Yayın Danışmanı : Tacettin Şimşek
Son Okuma : İbrahim Duran
Web Geliştirici : Adil Bayram

Kapak : Eyüpsultan (Albert Khan Koleksiyonu-A1120)

Şiirlerin ve yazıların sorumluluğu şair ve yazarlarına aittir. Tanıtım ve tahlil amacıyla kullanılacak küçük bölümler dışında dergi iktibas edilmemelidir. Her hakkı mahfuzdur.

Bilgi Üstün Değer

Rubainin Değerli Dostları,

17. sayı ile yeniden merhaba.

Kavuşturana şükür!

Sık sık şahit oluruz. Bilginin yüceltildiği bir ortamda bir konudan bahsedilmekte, bir bilginin eksikliğinden dem vurulmaktadır. Dinleyicilerden biri kendinden gayet emin ve bir çırpıda, "Çok mu lazım?" deyiverir. O, her türlü bilgiyi süzgeçten geçirmiş, gerekli gereksiz bütün bilgileri ayıklamış bir dehadır.

Mantığın ulaşacağı muhtemel nokta şudur: Meseleye "O neye lazım, bunu bilmek şart mı, ötekinin ne faydası var, beriki neye yarayacak?" mantığıyla yaklaşmak, genellikle zihnî tembelliğimizi örtbas etmenin en kestirme yoludur.

Bilenle bilmeyeni birbirinden kesin çizgilerle ayıran bir kültür ve medeniyetin mensupları, bilgiyi üstün değer olarak kabul etmek zorundadırlar. Aksi hâlde referanslarıyla aralarında sağlıklı bir bağ kurmaları güçleşir.

Sahi, biraz felsefe bilsek, biraz psikolojiden anlasak, biraz tarih okusak fena mı olur?

Bestesi Kemanî Tatyos Efendi'ye, sözleri Ahmet Rasim'e ait "Bu akşam gün batarken gel/Sakın geç kalma erken gel" dizeleriyle başlayan o güzel Uşşak şarkıyı yazılış ve besteleniş hikâyesini bilerek dinlemek insana daha büyük bir haz vermez mi?

Dört işlemin ötesinde biraz matematik bilsek (muhakemeyi, soyut düşünme yeteneğini geliştirir), bir enstrüman çalabilsek (ruhu eğitir), ezberden iki şiir okuyabilsek (dil zevki kazandırır) fena mı olur? Şair Hayyam matematikçi değil miydi?

Şiir yazarak, yayınlayarak bir iddianın sahibi olanlar, "Aprınçur Tigin de kim, onu tanımak zorunda mıyım? Uygurca metinlerden bana ne? Ben bugünün ve yarının şiirini yazıyorum. Divan şiiriymiş, halk şiiriymiş, aruzmuş, heceymiş, gazelmiş, tuyuğmuş, kalenderiymiş, koçaklamaymış, varsağıymış, semaiymiş, lebdeğmezmiş... Beni ilgilendirmiyor." dememelidir.

Bugün son sözü 20. yüzyılın yönetici, ressam ve şairlerinden Vedat Varol (1930-1996) söylesin:

Fethettiği yerler ve cihan dar gelmiş
Harpler kazanan bunca hükümdar gelmiş
Hiç var mı yenik düşmeyen aşkın gücüne
Tarih boyu hükmetmeye hep yâr gelmiş

Yeni sayıda buluşmak ümidiyle.

Bismillah.

Fasîh'in Yayınlanmamış Türkçe Rubâileri

Ahmet İçli

Belagat ilmine de vâkıf olan şairin farklı nazım şekilleriyle yazdığı şiirleri ve mensur eserlerinin elimizde bulunanlarının hepsi birer belagat ve inşâ numûnesidir.

Giriş

17. yüzyıl şairleri arasında önemli bir yere sahip şairlerden birisi de İstanbullu Fasîh Ahmed Dede'dir. Bazı mecmualarda kendisinden "Fasîh-i Rûmî" olarak da bahsedilir. Onun Türkçe ve Farsça divanlarının yanı sıra Arapça şiirleri de mevcuttur. Ayrıca manzum ve mensur birçok eseri bulunmaktadır. Bunlardan Türkçe ve Farsça Divanı, Gül ü Mül'ü, Ruz u Şeb'i ve Tenbâkû-nâme'si yayınlanmıştır.

Bir Mevlevi dedesi olmanın yanı sıra, ressam, müzisyen ve hattat olan şairin eserlerinde, edebiyatta benimsediği üs-

luba dair önemli ipuçları vardır.
Divanında kendinden önceki Türk ve İranlı şairlere nazireler yazmış olması, Gül ü Mül'ünde özelde Sebk-i Hindî üslubuyla eserler veren (Türk-Fars) şairlerin şiirlerinden alıntılar yapması, birçok şairin hikemî ve Sebk-i Hindî felsefesine uygun yazmış olduğu gazel, rubâi ve diğer manzum eserlerine mecmualarında yer vermesi, Fasîh'in etkilendiği ve benimsediği edebî gelenek yelpazesinin genişliği hakkında önemli bilgiler vermektedir. Çünkü mecmualar, "şairin şiir meşkinde takip ettiği yolu ve beğendiği ustalara ait ipuçlarını verir. Aynı zamanda şairin yolundan gitmiş ve edebî kişiliğini oluştururken kendisinden yararlanmış isimlere ait malzemeler de sunar."(Aydemir, 2007, s.135).
Rûz u Şeb isimli manzum ve mensur karışık eserinde varlık felsefesi, insanlığın tabiatı farklı pencerelerden yorumlaması adına önemli mesajlar bulunmaktadır. Varlığın karşılaştırılabilir özelliği, her bireyin farklı bir âlem oluşu ve varlığın bireysel yorumlarının yapılabileceği hakkında geniş ve derin mantık ve felsefe bilgisi gerektiren birçok konuya temas edilen eserde Fasîh'in nesir alanındaki ustalığı ayrıca görülür.
Tenbâkû-nâme ise, tamamen yeni mazmun ve yeni imge arayışının esere dönüşmüş halidir. Hacmi küçük fakat işlevi büyük olan eser, Türk edebiyatında bugüne kadar varlığı bilinen ilk "tütün-nâme"dir.
Fasîh Dede'nin eserlerinde kullandığı dil çok edibâne ve münşîyânedir. Söylediği sözler ve kullandığı kelimeler özenle seçilmiş ve dili/ifadeyi en güçlü şekilde belirten türdendir. Belagat ilmine de vakıf olan şairin farklı nazım şekilleriyle yazdığı şiirleri ve mensur eserlerinin elimizde bulunanların hepsi birer belagat ve inşâ numûnesidir.
Fikrî ve duygusal yoğunluğu olan şairlerin üslupları ve şairlik deneyimlerinin göstergelerinden biri olan rubâi yazma geleneği, klâsik Türk şiirinin her asrında devam edegelmiştir. Şairler özlü, çarpıcı ve derin düşünceler barındıran hissiyâtını rubâiler sayesinde dile getirmişlerdir.
Plastik sanatlara ve yazın sanatına vakıf nadide şairlerden olan Fasîh'in de kendi asrında ve kendinden önceki şairlere göre hiç de azımsanmayacak sayıda rubâi yazdığı bilinmektedir. Çalışmamız bu üretken/velûd şairin bugüne kadar yayınlanmamış Türkçe rubâilerinin yeni yazıya aktarılması ve kısa değerlendirmeye tabi tutulmaları ekseninde olacaktır.

2. Fasîh'in Rubâileri

Fars edebiyatında ilk rubâinin Rudegî tarafından yazıldığı tahmin edilmektedir. Elimizde Rudegî'ye ait 39 rubâi vardır (Rudegî, 1373, s.24, 117-125).

Farsça söyleyen şairler arasında rubâileriyle meşhur Hayyâm'ın yanı sıra Mevlânâ'nın da rubâiyyatı bulunmaktadır*. Türk edebiyatında da her şairin az da olsa rubâi yazdığı bilinmektedir. 17. yüzyıl şairlerinden Azmî-zâde Hâletî'nin bin civarında rubâisi vardır** Hâletî'nin bir rubâiyyat nüshası da Fasîh'in hatt-ı destiyledir (Fasih, 7b-33b)

Türk edebiyatında Haletî dışında nicelik olarak kimin daha çok rubâi yazdığı konusunda kesin bilgi vermek güçtür. Fakat eldeki bilgiler ışığında Esrar Dede (145 rubâi) ve Nâbî'nin (218 rubâi) adı öne çıkmaktadır. Rubâilerinde mahlas kullanmasıyla ön plana çıkan Fehîm'in ise 56 rubâisi vardır (Üzgör, 1991, s.710).

Sebk-i Hindî akımının 17. yüzyıldaki önemli bir temsilcisi olan Fasîh Ahmed'in hiç de azımsanmayacak sayıda rubâisi bulunmaktadır. Fasîh'in yirmi altısı (26) Behişt-âbâd mesnevisinde, yüz altmışı (160) da divanında olmak üzere yüz seksen altı (186) Türkçe rubâisi vardır (Çıpan, 2003, s.535-588)*** Fasîh'in Farsça Divanı'nın bir nüshası da bu mecmuanın 15b-27b yaprakları arasındadır. Müellife ait birçok Farsça ve Türkçe şiirin yanı sıra divanında geçmeyen kıta, rubai ve gazeller de bu mecmuada görülür.

Mecmuanın kapaktan sonra gelen ilk yaprağında "Mecmua be-hatt-ı Fasîhî Dede ve gayrihim" ibaresi geçmektedir. Gerçekten de mecmuada üç farklı yazı kullanılmıştır. Bunlardan ikisi şikeste/hurde taliktir. Diğeri de tamamen farklı bir talik hat iledir. Mürekkebi koyu, kalem ucu da kalın olan bu yazı, başkası tarafından mecmuada ismi geçen şairlerin şiirlerine zeyil yapılması açısından önemlidir. Farklı ve yeni birkaç tarih beyti dışında fazla bir metin ekleme söz konusu değildir.

Mecmuada Fasîh'e ait olan bölümlerde genellikle bir tanımlama ifadesi bulunmaz. Farsça Divanı'nın başladığı bölümde de açıklaması olmayan mecmuanın farklı yerlerinde gelen Fasîh'e ait terkib-bend ve diğer şiirlerde de aynı durum söz konusudur.

---

* Fars edebiyatında rubai hakkında bilgi için bk. Mürsel Öztürk, "Rubâî", DİA, Cilt: 35, Ankara, 2008, s. 176-177.

** Türk edebiyatında rubai ve şairleri hakkında geniş bilgi için bk. Nurettin Albayrak, "Rubâî", DİA, Cilt: 35, Ankara, 2008, s. 177-178.

*** Çıpan'ın bu çalışması; Fasîh hakkında ulaşılması gereken tüm kaynakları da içermektedir. Behişt-âbâd'daki rubailer için bk. Hakan Sevindik, "Fasîh Ahmed Dede'nin Behişt-Âbâd Adlı Mesnevisi (İnceleme-Metin-Dizin", Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı, Konya, 2011, s. 110.

Fakat çalışmaya esas rubâilerin geçtiği yaprakta “Derviş Fasihî” yazısı bulunur. Bunun dışında birkaç yerde daha Fasîh’e ait olan gazel, rubâi ve beyitlerde de “Fasîh” ismi geçer. Bu mecmuada Fasîh’den “Fasîh-i Rûmî” olarak da bahsedilmektedir.

Mecmuanın Fasîh’e ait olmadığı düşünüldüğünde ise, bunun söz konusu rubâilerin ona aidiyetine halel getirmez. Mecmuanın sadece bir yaprağında bazı tarih beyitlerinde H. 1112 ve H. 1113 tarihlerine rastlanır.

Bu bölümlerin Fasîh’e ait olmaması söz konusu olabildiği gibi mecmuanın tümünün de kendisine ait olmadığı anlamına gelebilir. Son tahlilde mecmuanın bir kısmının Fasîh’e ait olabileceği kuvvetle muhtemeldir.

Bu mecmuada 42 (kırk iki) yeni rubai geçmektedir. Bunların bazılarında da Fasîh’in mahlası vardır. Rubâilerin geçtiği yapraklar ise 42b ve 43a’dır.

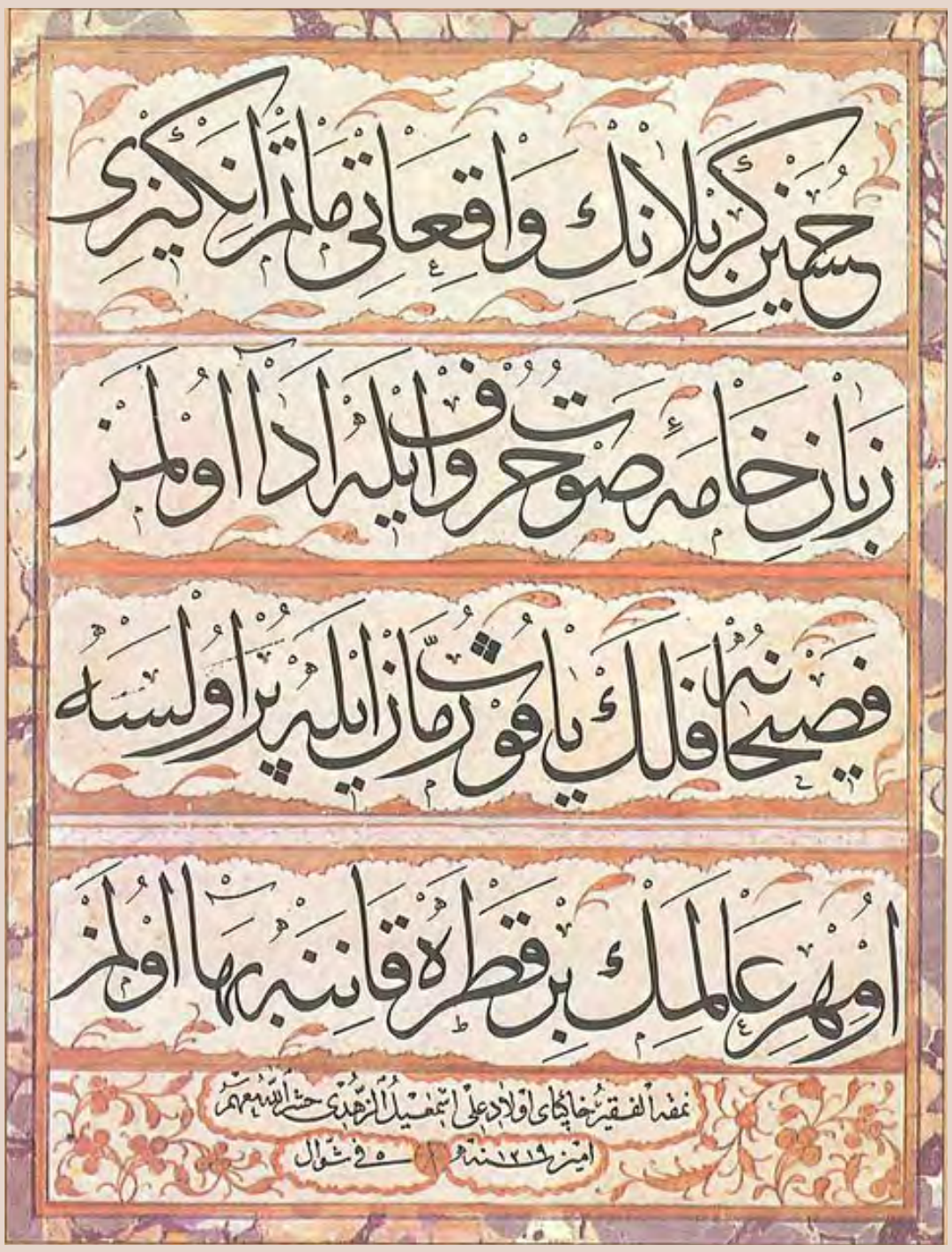

Fasih Dede’nin *Mersiye-i Kerbelâ*’sından

Hüseyn-i Kerbelâ’nın vâkîât-ı mâtem-engiyzi,
Zebân ü hâme vü savt ü hurûf- ile edâ olmaz.

Fasiynâ Nüh-felek yâkût u rummân- ile pür olsa,
O mihr-i âlemin bir katra kânına bahâ olmaz.

3. Rubâilerinden Örnekler

1

Gencine-i aşkta nihân olmalıyız
Deryâda güher zeminde kân olmalıyız
Mahv eyleyip ekdâr-ı giran-bâr-ı vücûd
Âyine-sıfat rûh-ı revân olmalıyız

2

Ber-bâd olup aşkla nâm u nengim
Kâlâ-yı gam-ı sabr tutuldu tengim
Bu tas-ı nigûn-ı âsmân devrinde
Âh eylemede bozulmadı âhengim

3

İkbâlimi sultan u gedâdan bilmem
Âmâlimi yâd u âşinâdan bilmem
Tahrîk-i kemine berg-i kâhı hergiz
Ben cünbiş-i emvâc-ı hevâdan bilmem

4

Her perde-i çeşmimde olup nakş-ı cemâl
Sensin bakarım gayra nigâhımda meâl
Hayretteyim illâ ne misâl-i tasvîr
Gelmez gözüme sen geleli hâb u hayal

5

Yâ Rab bana bir lezzet-i râh-ı ter ver
Zehr-i siteme mezâḳ-ı gam-perver ver
Aşkınla beni ser-hoş-ı şîrîn-kâm et
Ger hâlet-i Ferhâd gerek Hüsrev ver

6

Gül âteş olur âşıḳa âteş gül olur
Hâlât-ı mahabbetle yanar dil kül olur
Aşḳ istese bir nağme-i reng ile hep
Feryâda gelir zâğ u zağan bülbül olur

7

Bî-reng-i hazân hâsıl olur güllerimiz
Bî-hâb gelir çeşmimize millerimiz
Gördükçe ser-i zülf-i ham-ender-hamını
Pür-ukde olur turra-i sümbüllerimiz

8

Dîger sene-i vasla hayâli olmaz
Zikr etmek ile yâr visâli olmaz
Dâneyle zebûn-ı bend olan murg-ı ḳafes
Âzâd ile pervâza mecâli olmaz

9

Yâ Rab beni aşkın ile gûyâ eyle
Her mûy-ı tenim bülbül-i ma'nâ eyle
Tek âteş-i can-sûz-ı dile verme halel
İstersen eğer çeşmimi deryâ eyle

10

Dil hasret-i la'linle acep teng oldu
Efkâr-ı ruhunla girye gül-reng oldu
Seyr-i çemene pâ-zen-i ikdâm olamam
Gül farkıma dâğ-ı gonceler seng oldu

Sonuç

Hattat, ressam, müzisyen, şair ve yazar olan Fasîh, 17. yüzyılın önemli şairleri arasındadır. Melâmî-Hamzâvî bir şair olan Ahmed, bir mevlevî dedesidir. Ahmed Dede'nin manzum ve mensur eserlerinin yanı sıra, derlendiğinde münşeat sayılabilecek sayıda mektubu da bulunmaktadır. Hatta ömrünün sonlarına doğru bazı peygamberlerin hayatlarından çeşitli olayları yazdığı risaleleri söz konusudur.

Fasîh Ahmed, bir hattat olma hasebiyle kendi divanlarını ve diğer eserlerini kendi hattıyla tertip etmiştir. Bundan dolayı ona ait birçok eserin, kendi hattıyla yazılmış birden fazla nüshası bulunmaktadır. Bunlardan biri de Gül ü Mül'ü ve Divan'ıdır.

Ahmed Fasîh'in bu divanları elden ele dolaşmıştır. Birçok mecmuada kendisine ait sayısız şiirler görülmektedir. Bu mecmualar dışında şaire ait, kendi eğitim dönemi, şairliği ve yetiştirdiği öğrencilere hocalığı dönemlerinde tuttuğu çeşitli mecmuaları söz konusudur. Bu mecmualardan bazıları, divan tertibinden sonra yazdığı şiirlerini de kapsamaktadır. Eldeki verilere göre, iki mecmua, ondan sonra başkaları tarafından da kullanılmış ve mecmuaya çeşitli eklemeler yapılmıştır. Çalışmamızda, Fasîh'in neşri yapılmış divanında, Gül ü Mül'ünde ve yayını yapılmış diğer makale ve mensur eserlerinde, ayrıca Behişt-âbâd mesnevisinde bulunmayan 60 (altmış) yeni Türkçe rubâi vardır. Bunlar incelemede de belirtildiği gibi iki farklı mecmuada geçip bugüne kadar neşri yapılmamış olanlardır. Bunlar dışında Fasîh'e ait yayınlanmamış rubâileri kapsayan çeşitli mecmualar da olabilir.

Çalışmaya esas N nüshası olarak nitelediğimiz Süleymaniye Kütüphanesi Nafiz Paşa 1514'e kayıtlı Fasîh'in hatt-ı desti olan mecmuada 18 (on sekiz) rubâi geçmektedir. Bunlar Fasîh'in divanında olmayan gazelleri ile birlikte geçmektedirler. Bu mecmua, Fasîh'e dair birçok alanda yeni bilgilere ulaşılmasını sağlama adına çok önemlidir. Bir diğer mecmua olan Ö nüshası, Atatürk Üniversitesi, Agâh Sırrı Levend Yazmaları 555'e kayıtlıdır. Mecmua, şaire ait birçok yeni bilgi barındırır. Bu mecmuada Fasîh'in 42 Türkçe rubâisi bulunmaktadır.

Bu çalışma sonucunda Fasîh'in rubâilerine 60 (altmış) yeni Türkçe rubâi eklenmiş olmaktadır. Bundan sonraki çalışmalarda bu sayının artması muhtemeldir.

(Ahmet İçli, Fasîh'in Yayınlanmamış Türkçe Rubâileri, Türk Dünyası Araştırmaları,
Sayı: 219, Aralık 2015, s.209-222)
(Kısaltılmış ve düzenlenmiştir.)

Kaynaklar

Aydemir, Yaşar (2007). Metin Neşrinde Mecmuaların Rolü ve Karşılaşılan Problemler, Turkish Studies / Türkoloji Araştırmaları, Volume: 2/3, Summer.

Rudegî (1373). Divan (Ber-Esâs-ı Nüsha-i Said Nefîsî), Tahran: İntişârât-ı Nigâh.

Fasîh, Mecmua, Topkapı Sarayı Müzesi, Yazma Eser Kütüphanesi, Revan 1978.

Üzgör, Tahir (1991). Fehim-i Kadim, Hayatı, Sanatı, Divanı ve Metninin Bugünkü Türkçesi, Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Yayınları.

Çıpan, Mustafa (2003). Fasîh Divanı, İnceleme-Tenkidli Metin, İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.

YENİŞEHİRLİ AVNİ

(1826-1884)

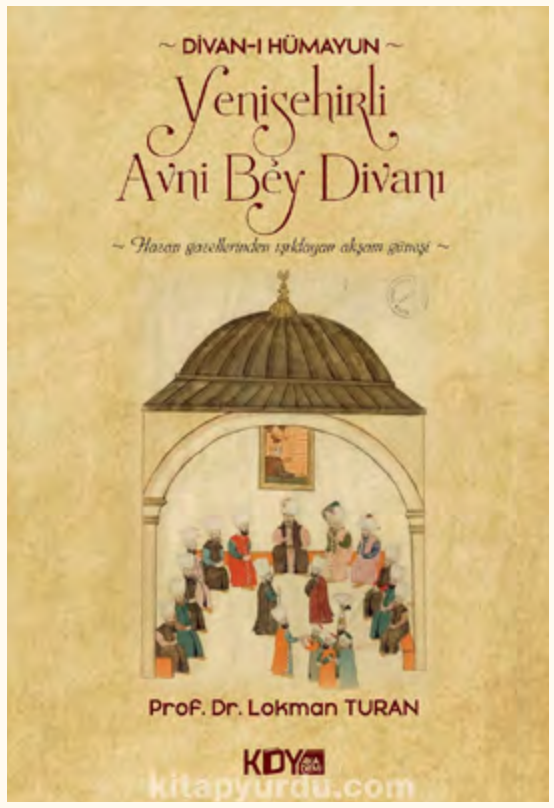

Günümüzde Yunanistan sınırları içinde kalan Yenişehir (Larissa) kentinde doğdu. Asıl adı Hüseyin'dir. Özel öğrenim gördü. Arapça, Farsça, Rumca ve bir miktar Fransızca öğrendi.

Vidin valisi Abdurrahman Paşa'nın kâtipliğini yaptı. 1853-1855 yılları arasında İstanbul'a gitti. Çeşitli birimlerde memur olarak görev yaptı. Mevleviliği benimsedi. Eserlerinde tasavvufî konulara yer verdi. Hayattayken şiirlerini bir araya getirip yayınlayamadı.

Bir ara divan kâtibi olarak Bağdat'ta bulundu. İstanbul'a döndüğünde eşinin ve oğlu Hüsameddin'in peş peşe ölümü üzerine ömrünün geri kalan kısmını maddi ve manevi sıkıntılar içinde geçirdi. Son yıllarında Üsküdar Bidayet Mahkemesi üyesi olarak görev yapan şair, Encümen-i Şuara topluluğu içinde yer aldı.

Divan-ı Hümayun, *Âteşkede* (Şeyh Galib'in Hüsn ü Aşk'ına nazire, tamamlanamamış), *Mesnevî Tercümesi* (İlk üç cilt), *Mir'at-ı Cünun* gibi eserleri vardır.

(Geniş bilgi için bk. Lokman Turan, Divan-ı Hümayun-Yenişehirli Avni Bey Divanı, KDY Yayınları, İstanbul 2021)

Mecnûn ki "lâ ilâhe illâ" der idi
Teklîf-i şuûr eyleseler "lâ" der idi
Ol mertebe Leylâ'sına meftûn idi kim
Mevlâ diyecek mahalde Leylâ der idi

Mecnun ki "Başka ilah yok." derdi. Bilinçten söz etseler "yok" derdi. Leylasına o kadar tutkundu ki, Mevla diyecek yerde şaşırır, Leyla derdi.

A. VAHAP AKBAŞ

(1954-2014)

Batman'da doğdu. Batman Lisesinden sonra İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldu. Edebiyat öğretmenliği, Millî Eğitim Şube Müdürlüğü görevlerinde bulundu. 2001'de emekli oldu.

Hisar, Türk Edebiyatı, Mavera, İslâmî Edebiyat, Kandil Çocuk, Düş Çınarı gibi dergilerde yazdı. Nisan Bulutu dergisini çıkardı.

Divan ve halk edebiyatlarından etkilendi. Klasik tarzda rubailer kaleme aldı. Çocuk edebiyatı alanında şiir, masal, deneme, hikâye ve romanlar yayımladı.

İnşirah adlı toplu şiir kitabında 16'sı hece, 39'u aruzla olmak üzere toplam 55 rubai vardır.

Çorlu'da öldü.

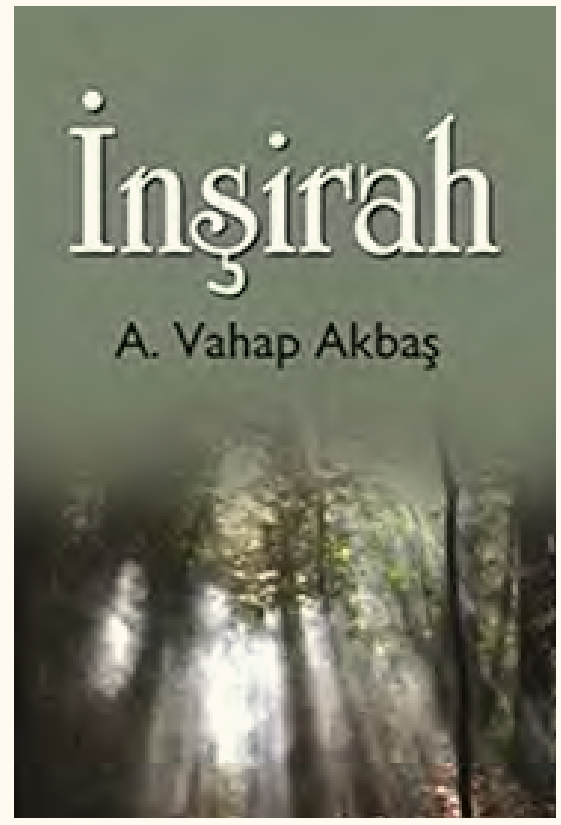

Şiir Kitapları: *Efgan* (1982), *Gül Kıyamı* (1986), *Mavi Sesli Şiirler* (1988), *Dünyayı Kaplayan Ağaç* (Çocuk Şiirleri, 1990), *Kuş Olsun Yüreğim* (Çocuk Şiirleri, 1991), *Hüzün Coğrafyası* (1992), *Bir Şehre Vardım* (1997), *İnşirah* (Toplu Şiirler, 2014).

Mazi

Bir eski fotoğraf uyanır albümde;
Göz artığı hisler gezinir gönlümde;
Mazi ki hazan yaprağıdır rüzgârda,
Hoş anlarımız hangi uzak iklimde?

Çocuk ve Rubai

Tacettin Şimşek

Gülen Nar Ağlayan Ayva

Ay fıkralar anlatınca
kuşlar gülsün
Bir kez daha gülsün
ama tekrar gülsün
Hep ayva güler masalda
hep nar ağlar
Bundan geri ayva ağlasın
nar gülsün

GEL BİR DAHA CANDAN SEVELİM ALDANALIM GEL

Gel bir daha candan sevelim aldanalım gel
Aşkın büyük hazzını bitmez sanalım gel
Yorgun ve mecalsiz düşelim gel bu şafakta
Ta haşre kadar haydi beraber yanalım gel.

Beste : Vefik Ataç
Güfte : Ümit Yaşar Oğuzcan
Makam : Buselik
Usûl : Sengin Semai

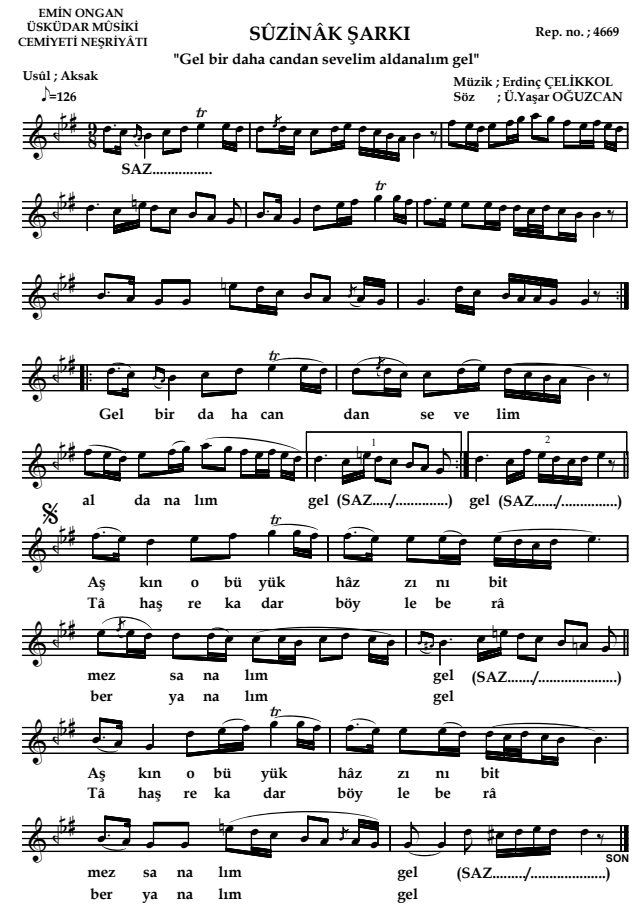

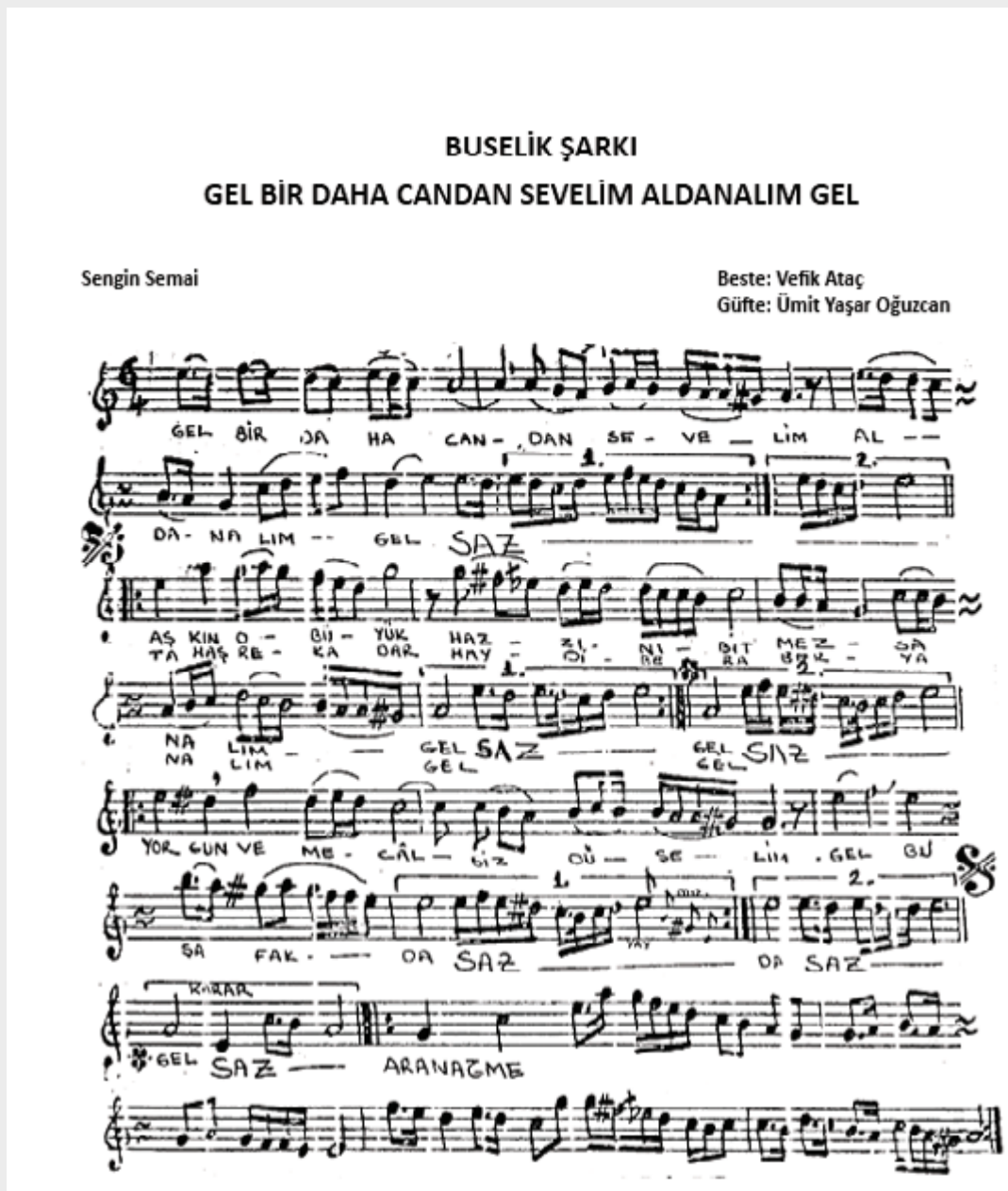

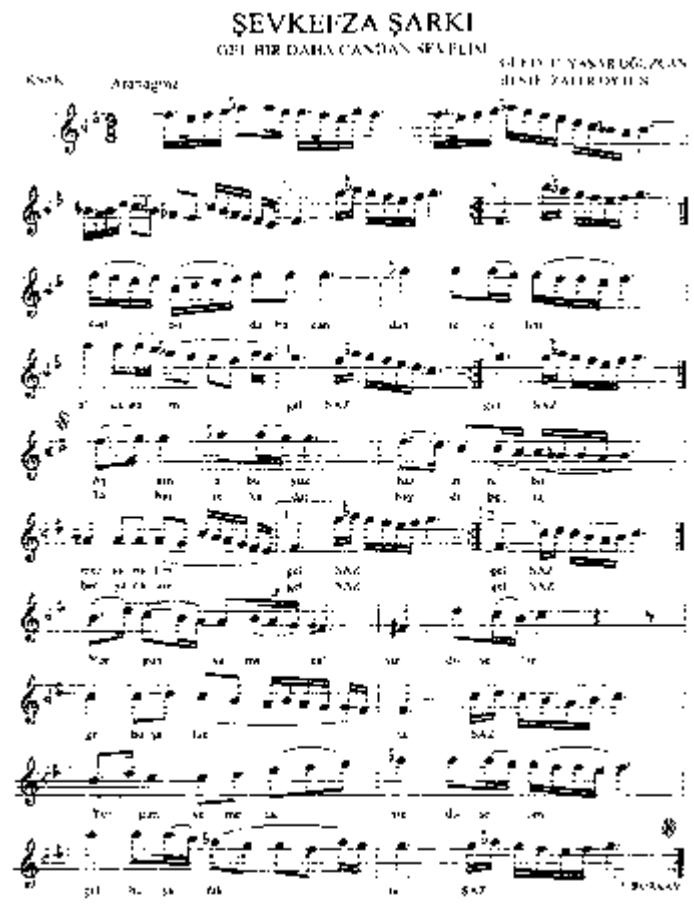

İstanbul Olmak

Gam bende avunma bende
özlem bende
Besbelli bu dünya
beni kılmış bende
İstanbul'u beklemek hayalindi
senin
Bilsem sana
İstanbul oldum ben de

Çepçevre Sonbahar

Beklersen eğer
ay da doğar gün de doğar
Ömrüm dediğin şey
kısa bir şarkı kadar
Besbelli
bu sonbaharların annesidir
Yahya Kemal'in gördüğü
"çepçevre bahar"

Yelkensiz

Sevda bir ışıktır
boyu yoktur eni yok
Sevda çekenin benliği yoktur
beni yok
Dünya
hür ufuklarda yüzen mavi gemi
Lakin ne tuhaf
forsası var yelkeni yok

Şiirle Resim Arasında

Tayyib Atmaca ve Kader Özaslan için

Bazen geçirirsiniz
fecirden resmi
Bazen de süzersiniz
fikirden resmi
Şair çıkarır önce
resimden şiiri
Ressam çıkarır sonra
şiirden resmi

Acı Göç

Durhasan Çaylak ağabey için

Derviş tabiat
gönül yapan bir çelebi
Bir tür sığınaktı sanki
müşfik kalbi
Kırk beş senemiz
onunla yaldızlandı
Bir gün göçüverdi
soylu bir yolcu gibi

(öl. 6 Temmuz 2023)

Çıkmaz

Düştüm bir acayip denizin ortasına
Gafil yakalandım 'eğitim' oltasına
Üstümde gök, altımda köpükten gemiler
Kaçtım; yakalandım feleğin sultasına

Şirin Dede

Binlerce çocuk sevgiyi bulmuş yeniden
En soylu hayaller dile gelmiş yeniden
Saklambaca doymuş, sobelenmiş herkes
Her bir çocuğun al yüzü gülmüş yeniden

Kültür Şûrâsı

“Kültür ve Çocuk” üç güne sığmaz dostum
Birkaç ayı şûrâ diye gel yaz dostum
Âlemde çocuk sesleri susmuşsa eğer
Bitmiştir umut her yana yaz, yaz dostum

Sevmek Nedir?

Sevmek heyecandır, yılkı görmektir atı
Sevmek güpegündüz Deli Dumrul sanatı
Eylül'de hüzünsüz kalarak, sabrederek
Yıkmak çürümüş paslı çelik saltanatı

AŞKİSTAN

MUHSİN İLYAS SUBAŞI

Ey Aşk

Ey aşk, değişik bir dille gir gönlümüze,
Anlat bizi yangınlarda koştur da bize,
Senden hayatın dersinde not almaz isek,
Olmaz kuşatan rehberliğin hâlimize!

Söz Yükü

Kaç asrı taşır saçları, artık ona sor,
Her gün yeni bir kahrı alır gönlüne kor,
Yormaz yola çıkmışları sırtındaki yük;
Ah, söz yükü bükmekte belinden, biliyor!

Rubailerinizin değerlendirilmesini veya yayımlanmasını isterseniz aşağıdaki e-posta adresine gönderebilirsiniz. Şiirle kalmanız dileğiyle...

rubaidergisi@gmail.com